

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Варна, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 4 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Шкодров

при участието на секретаря Иванка Й. Друмева
като разгледа докладваното от Атанас Шкодров Административно наказателно дело № 20243110200134 по описа за 2024 година

Производството е образувано по жалба на управител на санкционираното дружество против НП №03-2300757/23.08.2023г. на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Варна, издадено на основание чл.416 от КТ.

С жалбата се сочи на незаконосъобразност и необоснованост на наказателното постановление. Счита се, че са нарушени чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Липсата на пълно, ясно и точно описание на фактите на нарушението представляват съществено нарушение, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице. Допуснато е и нарушение на чл.52 ал.4 от ЗАНН. НП е издадено без да са били установени по несъмнен начин фактите на извършено нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило и неговата вина. Искане се отмяна на наказателното постановление или алтернативно – възприемане на наличието на хипотеза на маловажен случай на нарушение или намаляване на размера на наложеното наказание.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител.

По същество се поддържат доводите за отмяна на наказателното постановление, наведени с жалбата. Сочат се още, че наказателното постановление не е било връчено на упълномощено лице. Претендират се разноски.

Процесуален представител на въззиваемата страна оспорва жалбата.

По същество счита, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства по делото, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

През месец юли 2023г. служители на ДИТ – Варна, сред които св. М., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „Вог- 2019“ ООД. Било извършено посещение в обект – снек бар „Зеро Зеро“, находящ се в гр. Варна, бул. „Цар Освободител“ №76Г, както и били изискани документи на дружеството, представени впоследствие в сградата на ДИТ Варна.

За едно от лицата – И. И. Г. било установено, че работи на длъжност „сервитьор“.

След проверка на графиците за явяване на работа за месец април 2023г.; правилника за установения трудов ред ; трудовия договор с лицето и други предоставени документи, св. М. установила, че лицето И. И. Г. е полагала труд на 12.04.2023г. в смяна от 17,00 часа до 22,00 часа и на 13.04.2023г. е започнала работа в смяна от 08,00 часа. При това положение, на лицето не била осигурена минимална 12 часова междудневна почивка.

На 04.08.2023г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение, в съдържанието на който били отразени установените факти.

Актът бил предявен на управителя на дружеството, като в съдържанието му не били вписани възражения.

По преписката в срока за такива постъпили възражения.

Впоследствие, на 23.08.2023г. наказващия орган въз основа на акта за установяване на административно нарушение, издал наказателно постановление № 03 – 2300757/23.08.2023г., възприемайки фактическите констатации, изложени в акта за установяване на административно нарушение.

При правна квалификация на нарушението по чл.152 от КТ, било наложено административно наказание “Имуществена санкция” на основание чл.414 ал.1 от КТ.

Горната фактическа обстановка е безспорна между страните и се потвърждава от събраните писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото в хода на съдебното следствие: трудов договор ; графици за явяване на работа за месец април; копие от правилник за установения трудов ред; обяснение от управителя на дружеството и др.

При проверка на съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдът констатира, че същите са издадени при спазване на всички срокове и процедури, предвидени в ЗАНН : Акта за установяване на административно нарушение е съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя, съобразно изискването на чл.34 ал.1 от ЗАНН; спазен е срока за възражения по АУАН; наказателното постановление е било издадено в рамките на предвидения в ЗАНН шестмесечен срок за издаването му. И акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат реквизитите по чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Проверяващите обективно и пълно са изяснили фактическата обстановка, като са събрали безспорни доказателства за извършеното нарушение, установявайки факта на положен труд в два последователни дена, без да е осигурена междудневна почивка от минимум 12 часа на работника. По АНП са събрани доказателства в подкрепа на твърдяното за извършено административно нарушение. В съдържанието на съставения акт за установяване на административно нарушение се съдържа подробно описание на самото нарушение, както и на обстоятелствата на извършването му. Посочена е и правилната правна квалификация по КТ, както и правилно е определено административнонаказателно отговорното лице. При определяне на наказанието правилно е било взето предвид, че на работничката И. И. Г. са били нанесени вреди, състоящи се в лишаването ѝ от законоустановеното право на междудневна почивка и наказанието е било определено в посока над предвидения минимален размер.

Що се отнася до наведените с жалбата и в съдебно заседание основания за отмяна на наказателното постановление, съдът намери същите за неоснователни предвид на следното :

Счита се, че са нарушени чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Липсата на пълно, ясно и точно описание на фактите на нарушението представляват съществено нарушение, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице.

Съдът не констатира да е допуснато такова нарушение, като при проверка на

обстоятелствените части на АУАН и НП констатира, че от същите са изводими всички признаци от състава на нарушението, конкретизирани са дата на нарушението и неговото местоизвършване, както и са посочени доказателствата, подкрепящи повдигнатото обвинение. Правната квалификация на нарушението е била прецизирана.

Счита се, че е допуснато и нарушение на чл.52 ал.4 от ЗАНН.

Съдът не констатира да е допуснато такова нарушение, доколкото с подаденото възражение срещу АУАН се претендира маловажен случай на нарушение, а видно от обстоятелствената част на НП, наказващият орган е изложил мотиви защо счита, че случаят не представлява маловажен такъв.

На следващо място се сочи, че НП е издадено без да са били установени по несъмнен начин фактите на извършено нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило и неговата вина.

По така възразеното съдът намери, че нарушението е било доказано по безспорен и несъмнен начин посредством писмените доказателства, събрани по АНП, визирани в мотивите на съда по-горе. В случая субект на нарушението е юридическо лице, поради което въпросите за конкретна самоличност на извършителя на нарушението и вината като елемент от субективната страна на нарушението, не подлежат на обсъждане.

Правилно фактите, установени в настоящия казус не са били съотнесени към хипотезата на „маловажен случай” на административното нарушение, тъй като степента на обществена опасност на нарушението е завишена с оглед на факта, че се касае за лишаване от междудневна почивка на работник, с което на практика се засяга физическото му здраве.

Сочи се още, че наказателното постановление не е било връчено на упълномощено лице.

Съдът не констатира да е допуснато такова нарушение, доколкото АУАН е бил връчен на надлежно упълномощено лице и копие от пълномощното е било приложено по административно наказателната преписка.

На последно място по формулираното искане за намаляване размера на наложеното административно наказание до минимално предвидения в закона размер, съдът намира, че наказанието правилно е било определено, като мотивите за това са изложени по-горе и не следва да бъдат преповтаряни.

Изложеното мотивира съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

С решението си съдът присъди направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП №03-2300757/23.08.2023г. на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Варна, с което на „Вог - 2019” ООД е наложено административно наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 2000 лева на основание чл.414 ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА « Вог - 2019» ООД, ЕИК 205670889 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ -Варна сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на мотивите.

Съдия при Районен съд – Варна: _____